

ho Wotza; da mamy dosz. Jesus dżesche knemu: Tak dolho šym ja pschi waš, a ty me nesnajesch? Philippe, schtuž me widzi, ton widzi Wotza. Rahda ty wra-
jisch, pokaz nam teho Wotza? Newjerisch ty, so ja šym we Wotzu, a Wotz je
wemni? Te Słowa, kotrež ja kwam ryczu, neryczu ja šam wot šebe. Ton Wotz
pak, kiž wemni bydli, ton czini te Skutki. Wjercze mi, so ja we Wotzu, a Wotz
wemni je; jeli so pak niz, da wjereze mi tych Skutkow dla. Sawjernje, sawjer-
nje, ja praju wam, schtuž domne wjeri, ton budze te Skutki tež czinicž, kotrež ja
czinju, a budze wetsche dyžli te czinicž, pschetož ja du šwojemu Wotzu. A schtuž
wy prošycž budzecze we mojim Mieni, to zu ja czinicž, so by ton Wotz czešzemy byt
we Šynu. Jeli so wy njeschto prošycž budzecze we mojim Mieni, to zu ja czinicž.

Wašcha Lubošz je njett njekotre Prjedo-
wanja šlyšchata, kotrež ton Kneš Krys-
tus sa Blidom pschi pošljenej šwjatej Weczeri
šwojim Wuczomnikam dżeržat je. Te poš-
ljene Prjedowanja pak wošmu šwoj Sa-
poczatk šdženšnišchim Szenjom. A wono
je dobro widziež, so je temu Knešej wošebnje
wo to czinicž, so by won šwojich Wuczom-
nikow psched tym pschichodnym Bohoršče-
njom wuhotowat, a jich rošwucit, so by-
chu šo psched jeho Šzerpenjom nestrozili, ale
Wepelje a Troscht sneho mjeli, dokelž won
we tajkej Ššmerezji wostacž nebudze, ale sa-
šo knim pschindž, jim šwjateho Ducha schen-
kowacž a jich wot Rjehow a schitkeje Zalo-
szje wumoz ze.

Alle runje jako czi Wuczomnizy šo teho
Troschta nemozuj, tajke šjawne Słowa
nerošemja, ale jeno na žalošne Wumrecžje
šwojeho Mišchtera ladaju, a šo žaneho Ži-
wenja ani Pomozy po tajkim Wumrecžu na-
džijecž a troschtowacž nemoza, tak je tež
hlšchecze džensnišchi Džen snami. Tak ru-
cžje hacž šo knam Kschiz pschiblizuje, a my
jon czujemy, tak rucžje pschindze tež Strach,
Bojošz, Nesežerpliwosž a Szwyblowanje
na nas, a nihto nas narycžecž nentozje, so
by Troscht pschindž, a šo ta Šrudoba do
Wepelja wobrocžicž dyrbjata.

Tehodla je nam tošamo Prjedowanje
tudy tež šlužomne, dokelž nas Krys-
tus wu-
czi, schto won sa nas psches šwoju Ššmerez

a Wumrecžje dokonjal je, so bychmy šo te-
hošameho troschtowali, a dyž šo nam slje-
dže, na to spominali. Pschetož to je wjer-
no, jeli so šo my teho Troschta nedžeržimy,
da nebudžemy my ani we Nebesach ani na
Semi niczo namakacž, cžohož bychmy šo
troschtowacž moli, wošebi dyž nam wo to
czinicž je, kak my to wulke Brjemjo tych Rje-
chow a Ššmerezje wotbyli bychmy.

So bychmy da te Słowa a to Wukla-
dowanje tychšamych cžim ljepe šrošemili, a
we naschaj Wutrobi wobkhowali, da zemy
šebi šnascheho Šzenja prjotk stajicž:

To troschtne a krašne Prjedowanje Kry-
stusowe wot wječnych Wobydlenjow,
a ladacž,

- I. Kak won tych Ššwojich štymi wječnyimi Wobyd-
lenjami mozne troschtuje;
- II. Kak won jich wot teho praweho Pucja štajkim
Wobydlenjam krašnje rošwuczi.

I. Ton Sapoczatk tehošameho troschtneho
Prjedowanja Jesusoweho je ton:

Wašcha Wutroba šo nestroz!

To prjene Nesbožje, kotrež šo šwecžeho
pola Kscheszijanow pschi Kschizu namaka,
je to, so jich niz jeno Šžjelo boli, ale so to
tež Wutrobu nastroža a wurudzi. Dokelž
da možna Wjez neje, so by šo to Šžjelo hi-
najke šczinilo, a so by šo wicz a šschiwicz ne-
dyrbjato, dyž wone ššhori a šchelake Šorjo
ma: da ze to tola ton Kneš rad, so by ta